

I art. 9 fastslås, at Aktens tilpasningsbestemmelser for retsakter vedtaget af institutionerne har samme juridiske status og underkastes de samme regler som de bestemmelser, de ændrer eller ophæver. Dette indebærer, at der i en række tilfælde vil kunne foretages ændringer af sådanne bestemmelser med kvalificeret eller almindeligt flertal.

I art. 10 fastslås det tidligere nævnte hovedprincip, hvorefter de i Akten med tilhørende bilag og protokoller fastlagte overgangsbestemmelser udgør undtagelser – i form af overgangsforanstaltninger – fra det generelle princip om, at de nye medlemsstater fuldt ud anvender bestemmelserne i de oprindelige traktater og i institutionernes retsakter fra tiltrædelsesdatoen.

Anden del

Tilpasning af traktaterne

Aktens anden del indeholder de tilpasninger, som Norges, Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse har gjort det nødvendigt at foretage i de oprindelige traktater som suppleret eller senere ændret.

Afsnit 1

Institutionerne (art. 11-26)

Reglerne om institutionernes sammensætning i den med Norge, Østrig, Finland og Sverige udvidede Union, som er fastsat i art. 11-26, suppleres i art. 31 med enkelte overgangsbestemmelser og i art. 154-165 med en række gennemførelsesbestemmelser. Disse artikler gennemgås i det følgende under ét.

Hovedprincippet for tilpasningerne har – som ved udvidelserne i 1973, 1981 og 1986 – været dels, at de nye medlemsstater på tiltrædelsesdatoen skal være repræsenteret i alle institutioner, og dels, at stemmevægt, antal medlemmer etc. beregnes ud fra de samme kriterier, som ligger til grund for de nuværende medlemslandes repræsentation.

Ifølge art. 11 tildeles Norge 15, Østrig 21, Finland 16 og Sverige 22 pladser i Europa-Parlamentet, hvorved det samlede antal medlemmer fra tiltrædelsen udvides fra 567 til 641. I art. 154 bestemmes, at Europa-Parlamentet træder sammen senest en måned efter tiltrædelsen og foretager de tilpasninger af sin forretningsorden, som tiltrædelsen nødvendiggør.

Som en overgangsordning bestemmes det i art. 31, at de nye medlemsstater i løbet af de to første år efter tiltrædelsen afholder direkte valg til Europa-Parlamentet i henhold til bestemmelserne i akten af 20. september 1976 om almindelige, direkte valg af repræsentanter i Europa-Parlamentet. Det præciseres, at de således valgte repræsentanters mandat udløber samtidig med mandatet for de nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet, der er valgt for 5-års perioden 1994-1999. For perioden mellem tiltrædelsen og datoen for dette valg udpeges de norske, østrigske, finske og svenske repræsentanter af de nye medlemsstaters parlamenter blandt disses medlemmer.

De nye medlemsstaters indtræden i Rådet indebærer, at landene vil indgå i den turnus, i henhold til hvilken formandskabet går på skift hvert halve år mellem medlemslandene. Samtidig ændres EKSF-traktatens art. 27, stk. 2, EF-traktatens art. 146, stk. 2, og EURATOM-traktatens art. 116, stk. 2, idet Rådet med enstemighed skal fastsætte rækkefølgen for, hvorledes formandskabet roterer mellem medlemslandene.

Endelig præciseres i henhold til art. 155, at Rådet foretager de tilpasninger af sin forretningsorden, som de nye medlemsstaters indtræden nødvendiggør.

Ved art. 13 tilpasses EKSF-traktatens art. 28. Heri fastlægges de nærmere regler for afgivelse af en samstemmende udtalelse fra Rådet, ligesom de enkelte landes stemmevægt ved afgørelser, der træffes af Rådet med kvalificeret flertal, fastlægges, jfr. gennemgangen nedenfor under art. 15.

Art. 14 tilpasser EKSF-traktatens art. 95, stk. 4, om proceduren for visse typer ændringer af EKSF-traktaten.

I art. 15 fastlægges reglerne om de nye medlemsstaters stemmevægt i Rådet i de tilfælde, hvor rådsafgørelse kræver kvalificeret flertal. Norge og Finland opnår – som Danmark og Irland – 3 stemmer ved sådanne afgørelser. Østrig og Sverige opnår 4 stemmer. Afgørelser med kvalificeret flertal træffes herefter i Rådet med mindst 64 stemmer af i alt 90. Ved anvendelse af de bestemmelser i art. 45b, 78 og 78b i EKSF-traktaten, hvorefter der kræves kvalificeret flertal, og i alle tilfælde, hvor sådanne vedtagelser i henhold til EF-traktaten og EURATOM-traktaten ikke sker på forslag fra Kommissionen, samt ved rådsafgørelser i henhold til art. J.3, nr. 3), andet afsnit, og K.4,